М. О. Скочко
аспірант кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Науковий керівник: О. О. Кравченко
доктор педагогічних наук, доцент,
декан факультету соціальної та психологічної освіти,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Соціальна допомога дітям та молоді в сільській місцевості

За останні роки сільська громада все більше стає об'єктом уваги соціальних педагогів, соціальних працівників та інших фахівців соціальної сфери, адже через природні та історичні особливості село в Україні завжди відігравало значну роль. Споконвіку воно було першоджерелом нації, оберегом духовної пам'яті, складало матеріальну та моральну основу її буття.

Аналіз соціального становища сільського населення України показує, що за останні десятиріччя кількість проблем у селян збільшилася. Найгострішими проблемами на селі наразі є: відсутність мотивації до праці, бідність, трудова міграція, безробіття, занепад соціальної інфраструктури, поглиблення демографічної кризи та вимирання сіл [1].

Соціальна робота з молоддю здійснюється відповідно до основних напрямів державної політики. Найважливішими з них є: визначення правових засад соціальної роботи з дітьми та молоддю; розроблення та реалізація державних, галузевих, регіональних програм соціального становлення і соціальної підтримки дітей та молоді; створення сприятливих умов для гармонійного розвитку дітей та молоді, задоволення потреб у добровільному виборі виду діяльності, не забороненому законодавством, активної участі в творчій, культурологічній, спортивній і оздоровчій діяльності; консультування і надання соціальних послуг, соціально-медичної, психолого-

педагогічної, правової, інформаційної та інших видів соціальної допомоги; розроблення та здійснення комплексу реабілітаційних заходів щодо відновлення соціальних функцій, психологічного та фізичного стану дітей та молоді, які зазнали жорстокості, насильства, потрапили в екстремальні ситуації; сприяння дитячим і молодіжним організаціям, іншим об'єднанням громадян, фізичним особам у реалізації ними власних соціально значущих ініціатив і проектів; забезпечення дотримання соціальних стандартів і нормативів умов життєдіяльності, морального, психологічного та фізичного стану дітей та молоді [3].

Отже, на основі здійсненого аналізу можна зробити висновок, що сучасне село зазнає на собі негативного впливу неструктурованості економіки, нормативно-правового хаосу, що призводить до його економічного і соціально-культурного занепаду. У цих умовах важливою проблемою є підготовка сільської дитини до життя в умовах економіки перехідного періоду, її адаптації та соціалізації [2].

Список використаних джерел:

1. Сільська громада як чинник вирішення соціальних проблем дітей та молоді / Н. І. Корпач, І. І. Сидорук // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі українки: [зб. наук. праць]. – Випуск № 8 (233). – Луцьк, : СНУ імені Лесі Українки, 2012 р. – С. 136-140. – (Серія Педагогічні науки).

2. Соціальна робота в Україні: перші кроки / Під ред. В. Полтавця. – К., 2000. – 236 с.

3. Тюптя Л. Т., Іванова І. Б. Соціальна робота: Теорія і практика. – К.: ВМУРОЛ «Україна», 2004. - 408 с.